

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 16. Pontificis euræ ob petitum Hispani exercitus transitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

hac vice responsum obtinerent, ipsi Sæc. XVIII.
 propria auctoritate Neo - electum hoc A. C. 1734.
 anno solemniter ritu initiabantur: Id ta-
 men haud impune tulit Archiepiscopus;
 quippe mox anno sequenti per Aposto-
 licas literas ejus electio tanquam nulla
 ac irrita fuit declarata, ac ipse ejus-
 que Canonici piorum communione ex-
 terminati sunt, quam tamen censuram
 pro more suo appellationis remedio e-
 luserunt. Submiserat equidem Pon-
 tificex Baronem de Hörde Flaviopoli-
 tanum Episcopum, Vicarium Aposto-
 licum, qui tamen nec monitis nec pre-
 cibus quicquam profecerat; Canonici
 enim Constitutioni *Unigenitus* pertina-
 citer obstiterant, & prætensi sui Epi-
 scopatus jura firmiter tuebantur: Nec
 magis prospero successu hic Episcopus
 in Strandia suam exercebat auctorida-
 tem; cum enim datis ad P. Düring
 literis plenam eidem daret facultatem,
 ut vel ipsemet vel ejus nomine Nota-
 rius a Strandia Ecclesiasticis concessas
 Sacerdotalis ministerii literas sibi exhi-
 beri postularet, Düringus invidiosum
 hoc negotium a se deprecabatur.

§. XVI.

*Pontificis curæ ob petitum Hispani
 exercitus transitum.*

Kk 3

Con-

Sæc. XVIII.
A. C. 1734.

Conflagrabat hoc anno Italia admodum bello, Domui Austriacæ perquam exitioso, & Romanæ admodum molesto; postquam Carolus VI. Imperator Caroli Borbonici Principi in Parmensem, & Modicentinum Ducatum investituram contulerat, sibi hostem, quem bene devinctum iri sperabat, accersivit. Pontifici præter opinionem suam triplicis molestiæ ansam præbuit. Accessit etiam ad adversitatis Austriacæ cumulum Stanislai Lescinsckii exilio a Polonico sceptro: Hunc enim pote Socerum suum in Regnum accedere summa contentione adlabatur Ludovicus XV. Galliarum Rex, simul vim liberæ Polonorum electio per Cæsaris copias, sibi vero, totiusque familiæ Bourbonicæ injuriam fuisse tam querebatur: quocirca foederibus Hispanis & Sabaudis inito bellum adici fari indixit: Inde hi Reges peroptatunam captabant occasionem evadendi Provincias, quas Austria Domus hucusque in Italia possidebat. Jamjam Gallici exercitus Duxissimus larius cum quadraginta millibus Delphinatum & Sabaudiam in montium penetravit, seque ad Vercellam cum duodecim Sabaudorum milibus conjunxit: Inde Sardiniam

Ducatum Mediolanensem movit, occupatisque ſcelebrioribus quatuor munitis, ipſam Mediolanensem arcem & Urbem cepit, Daunio Governatore Mantuam, ac inde Viennam profugo. Fœderatis proſpero Marte pugnantibus, Catholicus quoque Rex infeſta Cæſari arma intulit, & conſtrato circiter quadraginta Hiſpanorum millium exercitu ductore Montemario Liburnum appulſus eſt, inde in Neapolis Regnum penetraturus: Permeandæ copiis erant Pontificiæ ditiones, hinc tranſitus libertatem a Papa petiit Carolus Hiſpaniæ infans, ſcui ejus Pater ſummam militaris imperii demandabat. Id denegare, periculoſum, concedere invidia plenum. Habentur Romæ plures Cardinalium congregationes, in quibus ſerio, quid rebus in ſalebra hærentibus agendum, deliberatur: Pars major in hanc ſententiam ivit, neutri parti eſſe favendum, idque jam ſub primis belli auspiciis promiſſum fuiſſe; proin tranſitus facultatem uni parti, ſine alterius injuria, & violatæ fidei calumnia dari haud poſſe; in Hiſpani Regis partem inclinabant alii, quos inter Beluga Cardinalis nomine ſui Regis ad propoſitam quæſtionem decretorium reſponſum mox dari importunius, additis quoque minis, poſtulabat. Quo-

Kk 4

circa

Sæc. XVIII.
A. C. 1734.

Sæc. XVIII.

A. C. 1734.

circa Pontifex imminente periculo
ritus, & plurimorum suffragiis per-
tus, indulfit, ut Hispanus exercitus
suis tamen sumptibus, per ditiones
clesiasticas in Regnum Neapolitanum
libere duceretur: Qantocyus in
duo, ut vocant Commissarii Per-
ablegantur, qui datæ facultatis
tium ad Carolum Ducem supremum
Archistrategum deferrent, & Romani
Aulæ nomine copias conducerent, ut
cunque tam provide disponerent, ut
piis necessaria deessent alimenta. E-
vero huic consilio Cardinalis Clesius
gos Cæsaris Orator totis viribus
tit, nilque intentatum reliquit, ut
tifex tanquam communis Pater
mum, uti spondisset, neutri
addictum exhiberet: At nimis
erat hæc sollicitatio; Galli enim
spani jamjam victricibus suis armis
tam pene Italiam emensierant, ac
met Carolus Dux ad Neapolim
progressus, Traunium Cæsareum
liducem, qui vix ultra tria armata
millia sub signis numerabat, a
oppidi S. Germani depulit, eum
Capuam inter & Cajetam castra
care compulit. Nec his terminis
velox armorum felicitas; quippe
pulso etiam Caraffa Duce Cæsareo
rolus per Cajacium & Averlam

cellit Neapolin usque, quam Urbem, Sæc. XVIII.
 expugnatis arcibus, & Pro-Rege An- A. C. 1734.
 conam profugo, triumphantis more in-
 gressus est. Martis prosperitas Carolo
 animum indidit, ut se in utriusque Si-
 ciliæ Regem a Papa agnosci percupe-
 ret: eo fine Thomæ Ratto Cordubensi
 Episcopo, qui apud Sedem Apostoli-
 cam Hispani Regni negotia procurabat,
 hoc ipso anno mandatum dedit, ut Pa-
 pam ad ejus vota inclinaret. Hic qui-
 dem nil omnino prætermisit, ut a Cle-
 mente Papa obtineret, quo ipse Caro-
 lum ceu Regem agnosceret, ab eoque
 clientelæ nomine duodecim millium au-
 reorum tributum acciperet, quod summo
 Pontifici, utpote utriusque Insulæ su-
 premo Domino usque huc pendi con-
 suetum erat. Attamen omnes hujus
 Oratoris conatus in irritum cecidere;
 cum enim universum adhuc Siciliæ
 Regnum sub Cæsaris imperio esset, ac
 ipse in Neapolitano Regno adhucdum
 Civitates Cajetam & Capuam posside-
 ret, haud consultum nimisque intempe-
 stivum censuit Pontifex, ut Oratoris
 Ratti votis annueret, quinimo Scipioni
 Poplicolæ Principi Sanctacrucio con-
 cessit, ut in pervigilio SS. Apostolorum
 Petri & Pauli solitum censum unacum
 Asturcone (*Chineam* Romani vocant)
 Cæsaris nomine offerret, prout ei a

Sæc. XVIII. Carolo VI. Imperatore injunctum
 A. C. 1734. set: Hac de re Hispani necnon de
 tita, & tamdiu dilata Regni in-
 tura editis etiam scriptis veheme-
 querebantur; & jam non per am-
 minas de invadendo Ducatu Bene-
 tano atque expellendo Nuntio Por-
 cio jaciebant, vicissim vero Por-
 de usurpato Parmæ & Placentiæ
 catu palam expostulabat. Ut tunc
 Carolus Princeps nonnihil suæ
 gere posset indignationi, Columnæ
 Principi Connestabili, Palæstine
 necnon Petræ & Caraffæ Cardinali
 aliisque Neapolitanis, qui intra
 gnum bona immobilia possederent
 præcepit, ut a suis Palatiis Romæ
 faris insignia tollerent, eorumque
 Hispana affigerent, addita hac in-
 ptione: *Carolus Bourbonius, Neapolitanus*
Siciliæ Rex, Parmæ Dux, & Magnæ
Etruriæ Princeps. Permittebatur
 men Columnæ Connestabili, ut
 Hispana insignia, etiam illa
 Romanique Senatus erigere possent.

§. XVII.

Hispanorum querelæ ob denegatum
Archiepiscopatum Toletanum.

Nec solo hoc nomine Hispani
 mentem Papam incusabant: